

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 22 • Τεύχος 10

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

Εξαρτάται πώς το
βλέπεις

Η ανταμοιβή της πίστης

Πρέπει να δούμε
για να πιστέψουμε;

Θέληση για ζωή

Βοήθεια σε καιρό
ανάγκης

Διαύγεια πνεύματος

Αφήστε τις ανησυχίες

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΝΙΚΗΤΕΣ

Όταν ήμουν παιδί, μισούσα όσο δεν γίνεται να χάνω σε οποιοδήποτε παιχνίδι. Δεν μου ήταν εύκολο να αποδεχθώ ότι δεν είχα ρίξει το τέλειο ζάρι, ότι δεν πέτυχα τον στόχο στο κέντρο ή ότι δεν έπαιξα το τέλειο χαρτί την κάθε φορά. Βέβαια και σήμερα προτιμώ να κερδίζω παρά να χάνω, όμως δεν είμαι πρόθυμος να κερδίζω πάση θυσία και νοιώθω ικανοποίηση με το να γνωρίζω ότι έκανα ό,τι καλύτερο μπορούσα. Βλέπω τον εξάχρονο γιο μου να στεναχωριέται, όταν τα πράγματα δεν πάνε όπως θα ήθελε και προσεύχομαι ώστε αυτός να μάθει πιο εύκολα το μάθημα αυτό

Η ζωή είναι κάτι πολύ περισσότερο απ' το να τα καταφέρνουμε στην κάθε μας επιδίωξη, παρ' όλα αυτά, οι περισσότεροι άνθρωποι, εξακολουθούν να έχουν μια ιδέα για το πώς θα βαθμολογούσαν τον εαυτό τους. Όντως μπορεί να αληθεύει το ότι κερδίζουμε όταν οικοδομούμε μια ευτυχισμένη οικογενειακή ζωή ή πετυχαίνουμε στη σταδιοδρομία μας ή έχουμε δημιουργήσει έναν στενό κύκλο από φίλους, πράγματα τα οποία όντως είναι σημαντικά. Βλέπετε, είναι μέρος της ανθρώπινης φύσης να αναζητά μια ευτυχισμένη και επιτυχημένη ζωή, όμως σαν Χριστιανοί, πρωταρχικός σκοπός μας θα πρέπει να είναι να ζούμε μια ζωή ευθυγραμμισμένη με τον Λόγο του Θεού και του δικού Του θελήματος. Και αυτός είναι ο ορισμός που δίνει ο Θεός, στο τι σημαίνει κερδίζω.

Μια φορά, ρώτησαν τον Ιησού για το ποιά ήταν η σπουδαιότερη εντολή. Η απάντησή Του μας βοηθά να αντιληφθούμε το πώς ορίζει Αυτός την έννοια μιας νικηφόρας ζωής: «Θα αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου από όλη την καρδιά σου, και από όλη την ψυχή σου, και από όλη τη διάνοιά σου». Αυτή είναι πρώτη και μεγάλη εντολή. Δεύτερη, όμως, όμοια μ' αυτήν είναι: 'Θα αγαπάς τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου'.¹

Αν και ο ορισμός αυτός είναι αρκετά απλός, το να γίνει πράξη σίγουρα δεν είναι και τόσο εύκολο, έτσι δεν είναι; Ευτυχώς όμως δεν είμαστε μόνοι μας. Μπορεί ο Θεός να μη νοιάζεται για το ποιος θα κερδίσει σε ένα παιχνίδι τένις ή στα χαρτιά, όμως μπορούμε να βασιζόμαστε στη δική Του βοήθεια, όσον αφορά τα πράγματα εκείνα που πραγματικά μετράνε, επειδή μας ζητά να θριαμβεύουμε στα πράγματα εκείνα που έχουν σημασία: «Είμαι ευγνώμων που ο Θεός μας κάνει πάντοτε να θριαμβεύουμε διαμέσου τού Χριστού».²

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Ronan Keane

ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suci

© 2021 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-249-X

1. Ματθαίου 22:37-39

2. Κορινθίους Β' 2:14

ΠΩΣ ΤΡΩΓΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΒΙΣΩΝΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΣΤΕΡ ΜΙΖΡΑΝΙ

«ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΩ, μου είναι πολύ δύσκολο!» είπε με απόγνωση ο Ρόμπι, τον οποίο βοηθούσα με τη σχολική του εκπαίδευση στο σπίτι, απ' την πρώτη τάξη. Όμως στο ξεκίνημα της δεύτερης χρονιάς, τα πολλά μαθήματα που θα έπρεπε να μελετά, τον είχαν αποθαρρύνει.

«Πόσο πρέπει να διαβάζω κάθε μέρα; Και κάθε βδομάδα; Και κάθε μήνα;» Και όσο σκεφτόταν την επερχόμενη σχολική χρονιά, όλο και έκλαιγε περισσότερο.

Η συνάδελφός μου η Άντζελα, που δίδασκε τις πιο μεγάλες τάξεις, άκουσε τι συνέβαινε και πήρε τον λόγο. «Ξέρεις πως μπορώ να φάω έναν ολόκληρο βίσωνα;» Τα μάτια του Ρόμπι έμειναν έκπληκτα. «Τι; Έναν ολόκληρο βίσωνα; Πώς το καταφέρνεις αυτό;» Θα σου πω: «Μπορώ να φάω έναν ολόκληρο βίσωνα, με μια μπουκιά την κάθε φορά. Το κόλπο είναι ότι δεν προσπαθώ να βάλω όλο τον βίσωνα στο στόμα μου με τη μια – ολόκληρος ο βίσωνας δεν χωρά ούτε καν στο πιάτο μου! Απλά παίρνω μια

μπουκιά, μετά άλλη μια και άλλη μια μέχρι να φαγωθεί όλος ο βίσωνας».

Με τον βίσωνα στον νου του, ο Ρόμπι και εγώ κάναμε ένα σχεδιάγραμμα και βάλαμε κάποιους στόχους για το κάθε μάθημα. Αν πετύχαινε τον στόχο του για τη βδομάδα ή τον μήνα, θα έπαιρνε και μια μικρή ανταμοιβή. Αυτό είχε πολύ καλό αποτέλεσμα και μέχρι το τέλος της σχολικής χρονιάς τα πήγε περίφημα.

Πριν μερικές βδομάδες, εγώ και ο σύζυγός μου συζητούσαμε για όλα εκείνα που έπρεπε να κάνει. Πλησίαζαν οι καταληκτικές ημερομηνίες, τα πράγματα παραφούσκωναν το πρόγραμμά του και οι άλλοι του ζητούσαν να κάνει περισσότερα απ' ό,τι νόμιζε ότι μπορούσε να χειριστεί. Προσπαθούσα να σκεφτώ τρόπους πώς να καταφέρουμε το καθετί, όταν η Άντζελα ξαναμπήκε στη μέση και πήρε τον λόγο.

Είπε στον σύζυγό μου να βγάλει τον βίσωνα απ' το πιάτο του. «Μπορείς να πάρεις μια μερίδα και να την βάλεις στο πιάτο σου, όμως δεν μπορείς να χωρέσεις ολόκληρο τον

βίσωνα στο πιάτο. Μην προσπαθείς να χειριστείς περισσότερα απ' ό,τι μπορείς να καταφέρεις και σε λίγο χρονικό διάστημα, ολόκληρος ο βίσωνας θα έχει καταναλωθεί».

Τα σοφά της και αναζωογονητικά της λόγια, με έκαναν να βάλω και τις δικές μου καταστάσεις στη σωστή προοπτική. Πόσες πολλές φορές είχα προσπαθήσει να βάλω περισσότερα πράγματα απ' ό,τι έπρεπε στο πιάτο μου και στο τέλος ένοιωθα καταβεβλημένη απ' τα όσα θα έπρεπε να κάνω; Μερικές φορές στο ξεκίνημα της μέρας μου, είναι σα να με καλύπτει ένα γκριζό σύννεφο και νοιώθω ανήμπορη να αρχίσω καν να φροντίσω αυτά που έχω να κάνω. Έτσι λοιπόν, απλά προσπαθώ να υπενθυμίζω στον εαυτό μου, αυτό που μου είπε η Άντζελα: «Μια μπουκιά τη φορά. Έτσι τρώγεται ο βίσωνας».

Η ΕΣΤΕΡ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

ΑΙΤΙΑ ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΥ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ, οι άνθρωποι έχουν σηματοδοτήσει σπουδαίες εξελίξεις, νίκες και μνημειώδεις περιστάσεις με το να τις γιορτάζουν – μερικές απ' τις οποίες συνεχίζουν να γιορτάζονται μέχρι και σήμερα, για παράδειγμα, γενέθλια, επέτειοι, αποφοιτήσεις, προαγωγές, Πάσχα και Χριστούγεννα.

Για εμάς που είμαστε Χριστιανοί, το να γνωρίζουμε τον Θεό, μας προσφέρει μια βαθειά και διαρκή χαρά και έχουμε μια συνεχή και αιώνια αιτία για να γιορτάζουμε. Στην ουσία θα γιορτάζουμε μια αιωνιότητα στον Ουρανό.

Εκτός απ' το υπέροχο δώρο της σωτηρίας, η ζωή μάς προσφέρει και πολλές άλλες αιτίες για να γιορτάζουμε. Ακόμα και τα απλά πράγματα

αρίζουν να γιορτάζονται, επειδή ο γιορτασμός ανεβάζει το ηθικό. Και εκτός απ' τη χαρά, υπάρχει και μεγάλη αξία στην *τέλεση* του γιορτασμού.

Εδώ είναι πέντε οφέλη του γιορτασμού.

1. Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΚΑΛΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

Είναι πνευματικά υγιές να σκεπτόμαστε τα πράγματα που είναι καλά, ενώ η Βίβλος μας διδάσκει να επικεντρωνόμαστε στο καλό: «Τέλος, αδελφοί μου, όσα είναι αληθινά, όσα είναι σεμνά, όσα είναι δίκαια, όσα είναι καθαρά, όσα είναι προσφιλή, όσα έχουν καλή φήμη, αν υπάρχει κάποια αρετή, και αν υπάρχει κάποιος έπαινος, αυτά να συλλογίζεστε».¹

Στην εποχή μας, ζούμε με γοργούς ρυθμούς και ποικίλες προκλήσεις και όπως πάμε απ' το ένα πράγμα στο

άλλο, είναι εύκολο να παραβλέψουμε ή να ξεχάσουμε τα καλά πράγματα, τα προσφιλή πράγματα, τα υπέροχα και αξιοσημείωτα πράγματα που συμβαίνουν και μπορούν να γιορταστούν. Είναι εύκολο να παρασυρθούμε απ' τις πολλές εφήμερες υποθέσεις αυτού του κόσμου και να παραβλέψουμε την καλοσύνη του Θεού.

Κάποιοι μου είπε κάποτε, «Μόλις σβήνω ένα πράγμα απ' τη λίστα μου, άλλα τρία άλλα πράγματα ξεπετάγονται στη θέση του!» Αυτό αληθεύει, δεν νομίζετε; Ο πειρασμός είναι να πάμε όλο και πιο γρήγορα και να προσπαθούμε να καταφέρουμε όλο και περισσότερα. Όπως αυτή δεν είναι η απάντηση. Όπως αναφέρει και το κλασικό γνωμικό, «Η ζωή είναι ένας μαραθώνιος και όχι ένας αγώνας ταχύτητας».

Με το να γιορτάζετε τα καλά νέα, τα επιτεύγματα, τις νίκες και τις

1. Φιλιππισίους 4:8
2. Ρωμαίους 12:15. Δείτε επίσης Κορινθίους Α' 12:25 – 26.

σημαντικές προόδους που κάνετε, αυξάνεται η πίστη σας. Επίσης εξυπηρετεί και ως μια μαρτυρία για τα υπέροχα πράγματα που κάνει ο Θεός για εσάς και τους άλλους. Οι περισσότεροι άνθρωποι χαίρονται να βλέπουν τους άλλους να τα πηγαίνουν καλά και η Βίβλος μας λέει να χαιρόμαστε με τις χαρές και το καλό ριζικό των άλλων. «Χαίρεστε μ' αυτούς που χαίρονται».²

2. Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΚΑΤΟΡΘΩΣΕΙ ΕΣΕΙΣ Η ΟΙ ΑΛΛΟΙ.

Όταν έχετε καταφέρει κάποιο στόχο στη ζωή σας, είναι σημαντικό να έχετε κάποιον να το μοιραστείτε μαζί του. Αυτό μπορεί να γίνει με έναν πολύ απλό τρόπο, με το να το πείτε σε έναν φίλο σας τηλεφωνικά ή με ένα μήνυμα ή με το να ανεβάσετε τα καλά σας νέα στα κοινωνικά μέσα.

Μερικές φορές ακούω για φίλους ή γνωστούς μου που κάνουν πολλή πρόοδο, καταφέροντας γεγονότα ορόσημα στη ζωή τους. Γνωρίζω πως τους κοστίζει αρκετά και ότι εργάστηκαν πολύ σκληρά για να φθάσουν εκεί που είναι και ελπίζω ότι θα βρουν τον χρόνο να πάρουν μια βαθειά ανάσα και να εκτιμήσουν τις επιτυχίες τους.

Ο καθένας χρειάζεται αναγνώριση και εκτίμηση για τις προσπάθειές του. Αξίζει να βάλετε ένα φρένο στη φρενήρη ταχύτητα ώστε να τιμήσετε κάποια νίκη στη ζωή σας ή τη ζωή

κάποιου αγαπημένου σας. Αξίζει να βρείτε λίγο χρόνο να αναγνωρίσετε και να εκτιμήσετε αυτό που εσείς ή κάποιος άλλος έχει εκπληρώσει.

3. Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΜΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΜΙΑ ΦΥΣΙΚΗ ΑΝΑΠΑΥΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΜΑΣ, ΣΤΙΣ ΠΟΛΥΑΣΧΟΛΕΣ ΖΩΕΣ ΠΟΥ ΖΟΥΜΕ.

Ο γιορτασμός σας βοηθά να στοχαστείτε για το πόσο δρόμο έχετε διανύσει. Αν δεν κάνετε μια παύση για να εκτιμήσετε και να γιορτάσετε, όταν φτάσετε στο τέλος ενός εγχειρήματος ή μιας ξεχωριστής νίκης, πριν καν το καταλάβετε, η χαρά της νίκης ή του επιτεύγματος θα καταχωνιαστεί κάτω από μια νέα λίστα πραγμάτων που πρέπει να γίνουν.

Όταν εργάζεστε τόσο σκληρά για κάτι, πρέπει να σταματήσετε και να απολαύσετε έστω και για λίγο το ότι εκπληρώσατε την εργασία σας. Τα καταφέρατε! Το κάνατε! Φτάσατε τον στόχο σας και με το να το γιορτάζετε, μάλλον θα σας βοηθήσει να αντιληφθείτε πλήρως, πως όσα ξοδέψατε από άποψης χρόνου, ενέργειας, σκληρής εργασίας, οικονομικών, κτλ. το άξιζαν. Η επένδυσή σας ανταμειφθηκε.

4. ΚΑΤΑΓΡΑΨΤΕ ΤΙΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΝΙΚΕΣ ΣΑΣ.

Όταν ανεβαίνετε ένα βουνό για ώρες και είστε κουρασμένοι και το σώμα σας πονά, μπορεί να βοηθήσει αν κοιτάξετε προς τα κάτω και δείτε πόσο

δρόμο έχετε διανύσει. Το ίδιο ισχύει και για τους στόχους σας στη ζωή. Με το να μετράτε ή να ελέγχετε την πρόοδό σας, σας προσδίδει ένα αίσθημα ικανοποίησης και ολοκλήρωσης. Επίσης ενδυναμώνει την εμπιστοσύνη σας στο ότι θα τα καταφέρετε μέχρι το επόμενο σημείο και ότι στο τέλος θα πετύχετε τον στόχο σας.

Είναι αρκετά εύκολο να θυμάστε αυτό που κάνατε την προηγούμενη βδομάδα ή τον προηγούμενο μήνα, όμως καθώς περνούν οι μήνες, ίσως να σας είναι αρκετά δύσκολο να ξαναθυμηθείτε όλα τα εμπόδια που έπρεπε να υπερπηδήσετε για να φθάσετε στη γραμμή τερματισμού του στόχου σας. Και αυτά ακριβώς τα εμπόδια που ξεπεράσατε, είναι οι νίκες που αξίζουν να γιορτάσετε και να θυμόσαστε και για μερικούς από μας, ο τρόπος για να θυμόμαστε κάτι, είναι με το να το καταγράψουμε.

Αν καταγράψετε κάπου αυτά τα επιτεύγματα, σε μερικούς μήνες ή σε έναν χρόνο, πιθανόν να εκπλαγείτε όταν δείτε πόσα πράγματα έχετε καταφέρει στην πραγματικότητα. Και όπως γίνεται όταν μετράτε τις ευλογίες σας, έτσι γίνεται και με το να μετράτε τις νίκες σας ή τα βήματα προόδου που έχετε κάνει και αυτό θα ενδυναμώσει την πίστη σας.

Είναι καλό να γιορτάζετε, όταν κάνετε μια νίκη, ακόμα και αν η νίκη αυτή είναι μικρή. Και όταν αναγνωρίσετε ότι κάτι που κάνατε εσείς ή

κάποιος άλλος, πήγε καλά και έγινε επιτυχία, αυτό ενδυναμώνει την αυτοπεποίθησή σας και την αυτοεκτίμησή σας για το επόμενο πράγμα που θα αντιμετωπίσετε. Αυτή η τακτική είναι ιδιαίτερα σημαντική, όσον αφορά τα επιτεύγματα και την πρόοδο των παιδιών.

5. Ο ΓΙΟΡΤΑΣΜΟΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΕΠΙΠΛΕΟΝ «ΩΘΗΣΗ» ΣΤΟ ΝΑ ΠΡΟΣΒΛΕΠΕΤΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΤΕ ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ Ή ΘΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΤΕ ΚΑΠΟΙΟ ΣΤΟΧΟ.

Όταν έχετε να προσβλέπετε σε κάτι, αυτό μπορεί να σας ενδυναμώσει. Αν γνωρίζετε ότι θα το γιορτάσετε, προσδοκώντας τη χαρά ή το κέφι που θα σας προσφέρει, μπορεί να σας προσδώσει την ορμή που χρειάζεστε για να φθάσετε στη γραμμή του τερματισμού. Μερικοί άνθρωποι προσφέρουν ανταμοιβές ή και προνόμια στον εαυτό τους από πριν, πράγματα τα οποία τους αρέσουν ιδιαίτερα και στα οποία προσβλέπουν καθώς πασχίζουν να ολοκληρώσουν κάποια κοπιαστική εργασία ή το μέρος ενός εγχειρήματος.

Ο Θεός έκανε τις ανθρώπινες υπάρξεις να γιορτάζουν. Αυτός μας

παρήγγειλε να Τον εξυμνούμε, να Τον δοξάζουμε για τα υπέροχα πράγματα που έχει κάνει, να «Τον μεγαλύνουμε με ύμνους».³ Αυτό είναι μια εντολή για να γιορτάζουμε!

Ακόμα κι ο Θεός γιορτάζει. Όταν δημιούργησε τον κόσμο, λέει, «Και είδε ο Θεός όλα όσα δημιούργησε· και να, ήσαν πολύ καλά... Και ο Θεός ευλόγησε την έβδομη ημέρα, και την αγίασε· επειδή, σ' αυτήν αναπαύθηκε από όλα τα έργα Του, που έκτισε και έκανε ο Θεός».⁴ Έτσι λοιπόν, αν ο Θεός βρίσκει την ευκαιρία να δει τη δημιουργία Του και να αναπαυτεί απ' τους κόπους Του, σίγουρα μπορούμε να το κάνουμε κι εμείς.

Τώρα ίσως να ρωτήσετε, *Και όταν τα πράγματα δεν πάνε καλά, τι κάνουμε τότε;* Ακόμα και όταν δεν έχετε κάτι το μνημειώδες να γιορτάσετε, μπορείτε να ψάξετε λίγο περισσότερο για να βρείτε εκείνο το κρυμμένο «διαμάντι που αξίζει να γιορταστεί», ακόμα κι αν είναι κάτι που συμβαίνει τακτικά και το οποίο ποτέ δεν βρήκατε την ευκαιρία να το γιορτάσετε.

Πριν λίγες μέρες διάβασα την παρακάτω ιστορία απ' τον Μάικ Ρόμπινς, και μου έκανε εντύπωση:

Βρισκόμουν μέσα σε ένα ταξί, πριν μερικά χρόνια, πηγαίνοντας στο αεροδρόμιο μετά από μία εκδήλωση της πετρελαϊκής εταιρείας Σεβρόν στην οποία ήμουν ομιλητής. Ο ταξιτζής κι εγώ πιάσαμε μια ενδιαφέρουσα συζήτηση για τη ζωή, την οικογένεια και

την κατάσταση της Αμερικάνικης κουλτούρας. Μου είπε ότι ήταν απ' την Αιθιοπία, αλλά ζούσε στις Ηνωμένες Πολιτείες τα τελευταία είκοσι χρόνια.

Του έκανα την εξής ερώτηση, «Ποια είναι η γνώμη σου για την Αμερικάνικη κουλτούρα, μια και δεν μεγάλωσες εδώ;» Σκέφτηκε για λίγα λεπτά, κατόπιν με ρώτησε, «Μπορώ να είμαι ειλικρινής μαζί σου;» Του είπα, «Μα και βέβαια». Κατόπιν μου είπε, «Νομίζω πως οι περισσότεροι άνθρωποι σε αυτή την κουλτούρα είναι σαν κακομαθημένα παιδιά».

Έμεινα έκπληκτος μ' αυτό που μου είπε και όταν τον ρώτησα «Γιατί το λές αυτό;», μου απάντησε το εξής:

«Μάικ», μου είπε, «Εγώ κατάγομαι απ' την Αιθιοπία! Η κάθε μέρα εδώ είναι μια καλή μέρα! Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί οι άνθρωποι εδώ δεν περπατάνε με τα χέρια τους ψηλά, λέγοντας ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ! ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ! ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!»⁵

Πόσο αληθεύει αυτό, ειδικά για εκείνους από εμάς που γνωρίζουμε τον Θεό και θα πρέπει να περπατάμε με τα χέρια μας ψηλά, λέγοντας «ευχαριστώ» σ' Αυτόν, ξανά και ξανά, επειδή είμαστε τόσο ευλογημένοι.

Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ ΚΑΙ Η ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ, Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

3. Ψαλμός 69:30

4. Γένεση 1:31, 2:3

5. Ο Μάικ Ρόμπινς είναι ομιλητής εμπύχωσης και σύμβουλος προσωπικής ανάπτυξης

Ο ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΚΑΘΡΕΠΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΑΦΕΡΑ ΝΑ ΑΛΛΑΞΩ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΜΕ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΕ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΚΑΙΡΟ. Πριν μερικά χρόνια είχαμε τοποθετήσει έναν κάπως φτηνιάρικο, ολόσωμο καθρέπτη στο πίσω μέρος της πόρτας της κρεβατοκάμαρας. Αυτό που έκανε τον καθρέπτη αυτό κάπως αστειό ήταν ότι έμοιαζε με καθρέπτη του λούνα παρκ. Όσο πιο μακριά στεκόσουν απ' αυτόν, τόσο πιο κοντόσωμος και φαρδύς έδειχνες. Μερικοί φίλοι μου αστειευόμενοι, τον αποκαλούσαν «καθρέπτη του Χόμπιτ», επειδή όταν στεκόσουν στην άλλη άκρη του δωματίου, σε έδειχνε να μοιάζεις λες και ήσουν ένα Χόμπιτ.

Ήταν κάτι που το είχα συνηθίσει για χρόνια τώρα. Θα φορούσα κάτι και θα κοιταζόμουν μπροστά στον καθρέπτη αυτό λέγοντας μέσα μου, *στην πραγματικότητα δεν πρέπει να δείχνω και τόσο άσχημη όσο φαίνεται*. Όμως όσο πέραγα ο καιρός, ο καθρέπτης αυτός άρχισε να με επηρεάζει. Ενώ κοιταζόμουν σ' αυτόν, σκεπτόμουν ότι έδειχνα άσχημη.

Έτσι λοιπόν, σήμερα το πρωί φόρεσα ένα όμορφο φόρεμα και κοιτάχτηκα στον καθρέπτη και αυτό ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Ο καθρέπτης Χόμπιτ μου έλεγε ότι ήταν απαίσιο και εγώ κάτι τέτοιο, αρνήθηκα να το πιστώσω. Πήρα ένα κατσαβίδι, έβγαλα τις βίδες, τον κατέβασα και έβαλα στη θέση του έναν άλλο καθρέπτη από ένα άλλο υπνοδωμάτιο.

Ο νέος καθρέπτης που έβαλα στη θέση του, δεν κάνει θαύματα. Απλά λέει τα πράγματα όπως δείχνουν. Δεν με κάνει να δείχνω ψηλή και αδύνατη, όμως μου δίνει μια ειλικρινή γνώμη για τον εαυτό μου και αυτό είναι πολύ πιο υγιές για μένα. Έχω έτσι μια ρεαλιστική αξιολόγηση για το πώς δείχνω και δεν πρέπει συνέχεια να αποφασίζω αν μου λέει την αλήθεια ή όχι.

Αυτό το θέμα με τον καθρέπτη Χόμπιτ με έκανε να σκεφτώ και κάτι άλλο – για το πόσους τέτοιους καθρέπτες Χόμπιτ έχω στη ζωή μου; Σε πόσα πράγματα έχω βασιστεί, πράγματα τα οποία δεν μου δίνουν ειλικρινείς απόψεις; Υπάρχουν άνθρωποι που αρνούνται να με δουν όπως ακριβώς είμαι και προσπαθούν να μου καθρεφτίσουν κάτι

διαφορετικό πίσω σε μένα; Υπάρχουν πράγματα που έχω ή εικόνες που δεν είναι μια ακριβής αντανάκλαση αυτού που είμαι εγώ; Απεικονίζω πραγματικά το πρόσωπο εκείνο που με δημιούργησε ο Θεός να είμαι; Βλέπω τα πράγματα με ειλικρίνεια στη ζωή μου ή τα αφήνω να δείχνουν κάπως διαστρεβλωμένα; Επηρεάζομαι από πράγματα που είναι εκτός πραγματικότητας;

Ο μόνος τρόπος να βλέπουμε τα πράγματα όπως είναι πραγματικά, είναι με το να τα βλέπουμε ειλικρινά και ξεκάθαρα και ο μόνος τρόπος να το κάνουμε αυτό, είναι με το να αναζητάμε διεξοδικά την αλήθεια μέσα στον Λόγο του Θεού. Στη συνέχεια, να αλλάζουμε αυτό που πρέπει να αλλάξει, χωρίς να μεγαλοποιούμε τις μικρές ατέλειες ή να βλέπουμε τα πράγματα δυσανάλογα με τις πραγματικές τους διαστάσεις.

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΙΣΤΗ ΚΕΪ

Η ΑΝΤΑΜΟΙΒΗ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

«ΚΥΡΙΕ ΜΟΥ, τι θα κάνουμε;» ρώτησε ο υπηρέτης του Ελισσαιέ..

Ο βασιλιάς της Αράμ (σημερινής Συρίας) βρισκόταν σε πόλεμο με το αρχαίο Ισραήλ και είχε στείλει όλο του τον στρατό στην πόλη της Δωθάν, ώστε να συλλάβει τον προφήτη Ελισσαιέ. Ήρθαν τη νύχτα και όταν ο υπηρέτης του Ελισσαιέ ξύπνησε και βγήκε έξω να δει νωρίς το πρωί, είδε έναν στρατό με άλογα και άμαξες να έχει περικυκλώσει την πόλη.

«Μην φοβάσαι», είπε ο προφήτης. «Εκείνοι που είναι μαζί μας είναι περισσότεροι από εκείνους που είναι μαζί τους». Και ο Ελισσαιέ προσευχήθηκε, «Κύριε μου, άνοιξε τα μάτια του για να δει».

Τότε ο Κύριος άνοιξε τα μάτια του υπηρέτη και κοίταξε και είδε τους γύρω λόφους γεμάτους από άλογα και πύρινες άμαξες γύρω απ' τον Ελισσαιέ. (Αυτά τα γεγονότα είναι καταγεγραμμένα στη Βίβλο, Βασιλέων Β' 6:8-17). Διαβάστε το υπόλοιπο κεφάλαιο για να δείτε το εκπληκτικό αποτέλεσμα!

Σ' αυτή την ιστορία, ο αγγελικός στρατός βρισκόταν ήδη εκεί, όμως ο υπηρέτης του Ελισσαιέ φοβόταν επειδή δεν τους είχε δει ακόμα. Όμως γιατί να πρέπει πάντα να

1. Ψαλμός 91:11

2. Ιωάννη 20:29

3. Δείτε Εβραίους 11:6.

4. Δείτε Τιμόθεο Α' 6:12 και Τιμόθεο Β' 4:7-8.

5. Εβραίους 12:1

δούμε κάτι πρώτα για να το πιστέψουμε; Έχουμε την υπόσχεση της Βίβλου, «ο [Θεός] τους αγγέλους Του θα προστάξει, για να σε διαφυλάττουν σε όλους τούς δρόμους σου».¹ Δεν είναι αρκετό να πιστέψουμε, αφού απλά και μόνο, μας το λέει ο Λόγος του Θεού;

Το να δούμε κάτι, είναι η ανταμοιβή της πίστης, και όχι το αντίθετο.

Όμως γιατί πρέπει να συμβαίνει κατ' αυτό τον τρόπο; Γιατί μερικές φορές ο Θεός να μας κρύβει ορισμένα πράγματα; Γιατί να πρέπει να αποδεχθούμε το καθετί

με απλή πίστη; Η απάντηση βρίσκεται σε αυτή την τελευταία λέξη – «πίστη». Δεν θα λεγόταν πίστη αν κάτι μπορούσαμε και να το δούμε. Ο Ιησούς είπε στον Θωμά, «Επειδή Με είδες, πίστεψες· μακάριοι όσοι δεν είδαν, και πίστεψαν».²

Η αρχή της πίστης είναι κάτι πάνω στο οποίο ο Θεός δίνει πάρα πολλή σημασία. Επίσης είναι κάτι για το οποίο μας δίνει τα εύσημα,³ επειδή είναι ένα σημάδι της αγάπης

μας και της εμπιστοσύνης μας σ' Αυτόν, ότι πιστεύουμε σ' Αυτόν και στην πνευματική Του δύναμη και στις αρχές που μας έχει δώσει μέσα στον Λόγο Του.

Βαδίζουμε στους δύσκολους και σκοτισμένους δρόμους της ζωής, αποκαμωμένοι απ' τις δοκιμασίες και πληγωμένοι, όμως φθάνουμε θριαμβευτές στον Ουρανό. Οι άγγελοι σαλπίζουν και ανακοινώνουν τη νίκη μας. Κρατηθήκαμε και δεν βουλιάξαμε όταν οι θύελλες της ζωής ταρακουνούσαν το καράβι μας. Ο Σατανάς μας επιτέθηκε από παντού. Έκανε ό,τι χειρότερο μπορούσε, όμως εμείς επιβιώσαμε. Κρατηθήκαμε. Κάναμε το καλύτερό μας. Πιστέψαμε! Κερδίσαμε τη μάχη της πίστης. Από εδώ και πέρα μας περιμένει ένας στέφανος δικαιοσύνης.⁴

Η ιστορία του Ελισσαιέ και του υπηρέτη του μου θυμίζει κάτι που μου συνέβη πριν αρκετά χρόνια, όταν ήμουν πολύ άρρωστη και ανάρρωνα από τη μάχη μου με τον καρκίνο και ο Ιησούς μου είχε πει, ότι μου είχε δώσει έναν «άγγελο παρηγοριάς» να βρίσκεται μαζί μου εκείνες τις δύσκολες στιγμές. Αυτό μου προσέδωσε ένα ευλογημένο συναίσθημα γαλήνης και με περιέβαλε σαν μια απαλή, ζεστή αύρα. Παρόλο τον πόνο, η καρδιά μου ήταν πλημμυρισμένη από κατάπληξη και ευγνωμοσύνη για εκείνο το ξεχωριστό άγγιγμα απ' το Επουράνιο.

Η Βίβλος μας λέει ότι είμαστε «περιτριγυρισμένοι από ένα μεγάλο σύννεφο από μάρτυρες».⁵ Εκείνη την ένδοξη μέρα, θέλω να συναντήσω τον δικό μου άγγελο, εκείνον που με παρηγόρησε και να τον ευχαριστήσω από κοντά.

Η ΜΙΣΤΗ ΚΕΪ ΕΠΕΖΗΣΕ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΑΧΗ ΜΕ ΚΑΡΚΙΝΟ ΚΑΙ ΙΝΟΜΥΩΜΑ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ. ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ, ΕΧΕΙ ΠΕΡΑΣΕΙ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΕΝΕΡΓΗ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΣΙΑ. ■

Μη μεριμνάτε για τίποτε· αλλά, σε κάθε τι, τα ζητήματά σας ας γνωρίζονται στον Θεό με ευχαριστία διαμέσου τής προσευχής και της δέησης. Και η ειρήνη του Θεού, που υπερέχει κάθε νοου, θα διαφυλάξει τις καρδιές σας και τα διανοήματά σας διαμέσου τού Ιησού Χριστού. — *Φιλιππισίους 4:6-7*

Οι ζωές μας είναι γεμάτες από το τι και αν γίνει αυτό, τι και αν γίνει το άλλο. Τι και αν συμβεί αυτό ή τι και αν συμβεί εκείνο; Τι θα κάνουμε, πώς θα το αντιμετωπίσουμε; Όμως, αν διαμένουμε μέσα στον υψηλό πύργο της παρουσίας του Θεού, όλα αυτά τα αν, θα εκλείψουν απ' τη ζωή μας. Θα είμαστε ήσυχoi χωρίς φόβο κακού, επειδή καμία απειλή κακού δεν μπορεί να διαπεράσει τον υψηλό πύργο της παρουσίας του Θεού. — *Χάννα Γουίταλ Σμιθ (1832–1911)*

ΤΕΛΕΙΑ ΕΙΡΗΝΗ

Όταν πραγματικά εμπιστεύεστε τον Θεό, μπορείτε να έχετε ειρήνη μέσα στη θύελλα και ηρεμία μέσα στο μάτι του κυκλώνα. Όπως η ιστορία με το διαγωνισμό ζωγραφικής, όπου ζητήθηκε απ' τους καλλιτέχνες να απεικονίσουν την έννοια της γαλήνης. Οι περισσότεροι διαγωνιζόμενοι παρέδωσαν ζωγραφιές με ήσυχες, βουκολικές σκηνές στην ύπαιθρο — μιας τέλειας γαλήνης. Και αυτός βέβαια, είναι και ένας τύπος γαλήνης. Όπως το πιο δύσκολο είδος γαλήνης να υπάρξει ήταν εικονογραφημένο στη ζωγραφιά που κέρδισε το βραβείο. Αναπαρίστανε ένα βρυχώμενο, μανιασμένο ποτάμι, του οποίου τα αφρισμένα και ορμητικά νερά δημιουργούσαν έναν φουσκωμένο καταρράκτη και σε ένα μικρό κλωνάρι πάνω απ' τον χείμαρρο εκείνον, βρισκόταν μια φωλίτσα όπου ένα μικρό πουλάκι καθόταν ήρεμο και κελαηδούσε σε αντίθεση με το ορμητικό ποτάμι. Τότε είναι που δοκιμάζεται η πίστη σας, στη μέση της αναταραχής.

ΑΝΕΒΑΙΝΟΝΤΑΣ ΤΟ ΟΡΟΣ ΝΤΙΝΑΡΑ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΕΚΕΙΝΟ ΗΤΑΝ ΓΕΜΑΤΟ από πάμπολλες δραστηριότητες και με όσα έπρεπε να γίνονται για να διατηρηθεί σε καλή λειτουργία το εθελοντικό μας κέντρο στην Κροατία. Ο σύζυγός μου ο Πάολο και εγώ περιμέναμε με λαχτάρα να πάμε για λίγες μέρες διακοπές σε μια παραλία της Κροατίας και μια και συνέχιζε να κάνει ζέστη, αποφασίσαμε μαζί με τα μπάνια στη θάλασσα να συνδυάσουμε και λίγη ορειβασία σε ένα κοντινό βουνό.

Θέλαμε να ανεβούμε στο Όρος Ντινάρα, το υψηλότερο όρος στην Κροατία, γι' αυτό αρχίσαμε να μαζεύουμε χάρτες και να ζητάμε πληροφορίες και συμβουλές απ' τους ντόπιους, για οτιδήποτε θα μας βοηθούσε να προετοιμαστούμε για την αναρρίχηση μας, όταν συνέβη κάτι το απρόοπτο. Μια μέρα πριν τη μεγάλη αναρρίχηση,

1. <http://www.perunmondomigliore.org>

ο Πάολο, καθώς έσκυψε να μαζέψει ένα άδειο πλαστικό μπουκάλι νερού, ένοιωσε ένα παράξενο τράβηγμα στη μέση του. Εκείνη την στιγμή δεν το πολυσκέφτηκε, όμως μετά από δύο ώρες, δεν μπορούσε να κάνει βήμα, επειδή πονούσε φοβερά η πλάτη του. Εκεί αντιληφθήκαμε πως αντί να ανεβαίναμε στο Ντινάρα, θα έπρεπε να ζητήσουμε ιατρική συμβουλή και βοήθεια.

Κάποια στιγμή, με κοίταξε ο Πάολο και μου είπε, «Εδώ ήμασταν έτοιμοι να ανεβούμε στο Ντινάρα και τώρα ανεβαίνουμε ένα άλλο είδος Ντινάρα και αν και το ανέβασμα θα είναι κάπως δύσκολο, παρ' όλα αυτά θα τα καταφέρουμε να φτάσουμε στην κορυφή. Πρέπει να θυμόμαστε πως καθόν χρόνο συνεχίζουμε να τραβάμε προς τα μπροστά, κάποια στιγμή θα δούμε και θα φτάσουμε στην κορυφή».

Για τις επόμενες μέρες, αυτός ο παραλληλισμός ήταν στις σκέψεις μας

καθώς πασχίζαμε να τα καταφέρουμε, όταν καλέσαμε το ασθενοφόρο και ο Πάολο έπρεπε να κάνει αντιφλεγμονώδεις ενέσεις και στη συνέχεια να βρούμε ποιος θα ήταν ο καλύτερος τρόπος να γυρίσουμε σπίτι. Όλα μετατράπηκαν σε μια πρόκληση γεμάτη εκπλήξεις, όμως ο Θεός ήταν πάντα μαζί μας όπως πάντα, η παρουσία Του ήταν αισθητή, και η καθοδήγησή Του ήταν τέλεια, όπως είναι κάθε φορά.

Εσείς ίσως και να αναλογιστείτε από μέσα σας, «Οι διακοπές σας δεν φαίνεται να ήταν και τόσο καλές!» Όμως συνέβη αυτό που έπρεπε να γίνει. Πήγαμε με πρόθεση να κολυμπήσουμε και να ανεβούμε στα βουνά. Και αυτό ακριβώς κάναμε! Ανεβήκαμε σ' ένα διαφορετικό είδος βουνού και με τη βοήθεια του Θεού φθάσαμε στην κορυφή.

Βλέπετε, κάπου-κάπου όλοι μας ερχόμαστε αντιμέτωποι με κάποια βουνά στη ζωή μας. Ίσως με θέματα υγείας, πιθανόν πολύ πιο σοβαρά ή περισσότερο μακροπρόθεσμα, απ' αυτό που βιώσαμε εμείς. Ίσως να έχουν να κάνουν με ανθρώπινες σχέσεις ή με την εργασία σας ή με οικονομικά προβλήματα. Ίσως να νοιώθετε μονάχοι και στεναχωρημένοι. Ανεξάρτητα απ' το είδος του βουνού, ενώ αρχίζετε να το ανεβαίνετε, να θυμάστε ότι ίσως να μη γνωρίζετε πόσο ψηλό να είναι το βουνό ή πόσο χρόνο θα σας πάρει να φθάσετε στην κορυφή. Αν όμως, βάλετε το χέρι σας στο χέρι του Θεού και Τον αφήσετε να γίνει ο οδηγός σας, Αυτός θα σας βοηθήσει να φθάσετε στην κορυφή του.

Η ΙΡΕΝΑ ΖΑΜΠΙΚΟΒΑ ΕΙΝΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΜΕ ΤΟ PER UN MONDO MIGLIORE¹ ΣΤΗΝ ΚΡΟΑΤΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ. ■

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΑΛΒΕΡΟ

ΔΥΝΑΜΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΤΑΝ ΗΜΟΥΝ ΝΕΑ, ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΣΑ ΠΟΛΥ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΕΣ. Τα λεωφορεία στην Πολωνία ήταν συχνά τόσο γεμάτα κόσμο, που ένοιωθες να σε κρατάει το πλήθος, χωρίς να στηρίζεσαι στα πόδια σου ή να κρατιέσαι. Όμως μια και ζούσαμε κοντά στο τέρμα του λεωφορείου, καθώς οι περισσότεροι επιβάτες κατέβαιναν πιο πριν και το λεωφορείο άδειαζε, μπορούσες είτε να καθίσεις ή να κρατηθείς απ' τις χειρολαβές αν ήθελες να μην πέσεις.

Αυτό μου θυμίζει κάπως τον κόσμο που ζούμε σήμερα. Πριν κάποιο καιρό, όχι και τόσο πολύ πριν, η κοινωνία και οι προσδοκίες της, στο περισσότερο μέρος του δυτικού κόσμου, διατηρούσε ήθη και αξίες που βασίζονταν στον Χριστιανισμό. Ακόμα κι εκείνοι που ακολουθούσαν άλλες θρησκείες ή οι οποίοι δεν είχαν καμία πίστη, συνέχιζαν να είναι αφοσιωμένοι στις «γενικές Χριστιανικές αξίες». Όμως τώρα, πολλές απ' αυτές τις ίδιες τις χώρες, έχουν εγκαταλείψει τις Χριστιανικές τους αξίες.

Δυστυχώς, μερικοί άνθρωποι βλέπουν την πίστη σαν κάτι το απηρχαιωμένο, το καταπιεστικό και άσχετο με τα θέματα που αντιμετωπίζει ο σημερινός κόσμος και αυτό είναι πολύ αποκαρδιωτικό. Κάποιες φορές νοιώθω λες και ο Δαβίδ νικιέται απ' τον Γολιάθ, ενώ άλλες φορές νοιώθω πως το περισσότερο που μπορώ να κάνω για να αλλάξω τα πράγματα στη κοινωνία είναι να αντέχω και να παραμένω αληθινή στα πιστεύω μου και να προσεύχομαι στον Θεό να κάνει τα υπόλοιπα.

Δεν είμαστε σε εκείνο το σημείο που το πλήθος μέσα στο λεωφορείο θα σε κρατήσει όρθιο, και σαν αποτέλεσμα αυτό μπορεί να σε κάνει να νοιώθεις ότι είσαι εντελώς μονάχος στο ταξίδι σου. Το να κάνουμε τη διαφορά για το καλό, ίσως να φαίνεται σαν να υπομένουμε, να αντιστεκόμαστε και αυτό είναι δύσκολο και καθόλου εύκολο. Ίσως να αντιμετωπίζουμε εναντίωση και δεν είμαστε εμείς που θα επιλέξουμε το αποτέλεσμα. Όμως αυτή είναι η ώρα μας για να παραμείνουμε πιστοί και να ανακαλύψουμε το πόσο αξίζει ο Λόγος του Θεού και οι δικές Του αλήθειες. Αν είμαστε πιστοί, αυτό μας κάνει νικητές, επειδή Αυτός που είναι μέσα μας είναι δυνατότερος από το κάθε εμπόδιο!¹

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Δείτε Ιωάννη Α' 4:4.

Εάν δεν έχεις συναντήσει τον Άνθρωπο που έχει τη δύναμη όχι μόνο να σε βοηθήσει να κάνεις τις αλλαγές που θέλεις αλλά και να σε θεραπεύσει, να σε προστατέψει και να σου προσφέρει αιώνια ζωή, μπορείς να τον συναντήσεις αυτή τη στιγμή με το να προσκαλέσεις τον Ιησού στη ζωή σου. Απλά κάνε την παρακάτω προσευχή:

Αγαπημένη μου Ιησού, Σ' ευχαριστώ που ήλθες στη γη και πέθαινες για μένα, ώστε να μπορούν να συγχωρεθούν οι αμαρτίες μου, να βιώσω τη δική Σου αγάπη και φροντίδα εδώ και τώρα και να έχω την υπόσχεση για αιώνια ζωή στον Επουράνιο κόσμο. Ανοίγω την καρδιά μου και Σε προσκαλώ να έρθεις μέσα, να με γεμίσεις με το Άγιο Σου Πνεύμα και να με βοηθήσεις να Σε μάθω καλύτερα μέσα απ' τη μελέτη του Λόγου Σου στη Βίβλο. Αμήν.

ΘΕΛΗΣΗ ΓΙΑ ΖΩΗ

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ, σε ένα από τα προγράμματα μας ανθρωπιστικής βοήθειας σε μια φτωχή κοινότητα, συναντήσαμε τον Μπένσον, έναν νεαρό, ανεξάρτητο ρεπόρτερ. Προσφέρθηκε να μας βγάλει μερικές επαγγελματικές φωτογραφίες για τον ιστότοπό μας, ενώ σε μια άλλη περίπτωση, ο Μπένσον μας ζήτησε να προσευχηθούμε γι' αυτόν και τις δυσκολίες που είχε βιώσει στο μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, κάτι που τον επηρέαζε με αρνητικό τρόπο. Θα σας αναφέρω την ιστορία του.

Ο Μπένσον ήταν ο πρωτότοκος γιος ενός νεαρού ζευγαριού που ζούσε σε ένα μικρό χωριό στις όχθες την Λίμνης Βικτώρια στην Κένυα. Δυστυχώς, η απλή και χαρούμενη ζωή της οικογένειας διακόπηκε απότομα, όταν η μητέρα του πέθανε από ελονοσία. Ο πατέρας του παντρεύτηκε ξανά μια γυναίκα που είχε ήδη δύο κόρες και όπως είναι αρκετά κοινό στις αγροτικές περιοχές της Αφρικής, στη συνέχεια πήρε και μια δεύτερη σύζυγο. Αν και ο Μπένσον ήταν μόνο έξι χρονών και ήταν ο πρωτότοκος γιος, οι μητριές του τον απεχθάνονταν, τον περιφρονούσαν και τον αποκαλούσαν ποντίκι.

Όταν η σοδειά δεν πήγε καλά, η οικογένειά τους αναγκάστηκε να μετακομίσει στην πρωτεύουσα και να ζήσει σε μια μικρή καλύβα σε μία παραγκούπολη με την ονομασία Κιμπέρα. Ο πατέρας του Μπένσον, τον περισσότερο καιρό έλειπε απ' το σπίτι αναζητώντας εργασία και στο σπίτι ο Μπένσον έμενε πάντα τελευταίος στη σειρά για φαγητό και φροντίδα. Οι μητριές του τον έδερναν συχνά και τον κράταγαν σπίτι να κάνει δουλειές και να μην πηγαίνει σχολείο. Όταν ο Μπένσον έγινε δέκα χρονών, έφυγε απ' το σπίτι.

Ο Θεός δεν θα επιτρέψει να μας παρουσιαστεί κανένα πρόβλημα εκτός κι αν Αυτός έχει ένα ιδιαίτερο σχέδιο μέσα απ' το οποίο μπορεί να επέλθει μια μεγάλη ευλογία μέσα απ' τη δυσκολία. — Πήτερ Μάρσαλ (1902–1949)

Χωθείτε μέσα στην αγκαλιά του Θεού. Όταν πονάτε, όταν νιώθετε μοναξιά, εγκατάλειψη, αφήστε Τον να σας πάρει στην αγκαλιά Του, να σας παρηγορήσει, να σας δώσει ασφάλεια με τη απέραντη αγάπη και δύναμή Του. — Κέι Άρθουρ (γεν. 1933)

Έμπλεξε σε μια συμμορία από παιδιά του δρόμου και οι αρχηγοί της συμμορίας τον ανάγκαζαν να ζητιανεύει. Ζούσε στους δρόμους, πεινούσε, ήταν ατημέλητος και ένοιωθε απορριμμένος, κάτι που τον έκανε να αρχίσει να σνιφάρε κόλλα για να ξεχνάει την απελπισία του. Μετά από τρία απάισια χρόνια, με πολύ λίγο φαγητό και εξαρτημένος απ' τα ναρκωτικά, έχασε κάθε του ελπίδα, παρ' όλα αυτά όμως, μέσα του συνέχιζε να υπάρχει μια σπίθα πίστης και το προαίσθημα ότι ο Θεός είχε ένα σχέδιο για τη ζωή του..

Ευτυχώς, όταν ο πατέρας του βρήκε μια σταθερή εργασία, άρχισε να ψάχνει να τον βρει και όταν τον βρήκε τον έφερε πίσω στο σπίτι. Αν και τώρα ήταν αδύναμος και ασθενικός, όμως είχε τη θέληση να ζήσει και πολύ σύντομα επανέκαμψε. Στο σχολείο, μια ευγενική δασκάλα τον πήρε υπό την εποπτεία της και του έκανε δωρεάν μαθήματα για πολλές επιπλέον ώρες, κάτι που τον βοήθησε να κερδίσει τις χρονιές που είχε χάσει. Πραγματικά, η εξαιρετική του επίδοση, τράβηξε την προσοχή ενός άλλου χορηγού, που τον βοήθησε οικονομικά να πάει στο γυμνάσιο. Η ζωή του Μπένσον έδειχνε τελικά να τα πηγαίνει καλύτερα.

Εντούτοις, ο πατέρας του είχε κάνει άλλα 11 παιδιά με τις άλλες συζύγους του, οι οποίες όμως συνέχιζαν να του συμπεριφέρονται άσχημα. Η ζωή του στο

σπίτι είχε γίνει αφόρητη, με αποτέλεσμα όταν έγινε 15, να ξαναφύγει απ' το σπίτι.

Μπήκε σε ένα χορευτικό συγκρότημα, που του πλήρωνε το φαγητό και το νοίκι ενός μικρού δωματίου, ενώ συγχρόνως τελείωνε και το γυμνάσιο. Η αγάπη του για το ποδόσφαιρο και η προθυμία του να γυμνάζεται σκληρά τον έφερε στην εθνική ομάδα της χώρας, όταν κάτι άλλο πήγε στραβά στη ζωή του. Έσπασε το πόδι του και το πολλαπλό κάταγμα διέλυσε το όνειρό του για ένα πολλά υποσχόμενο μέλλον.

Θυμωμένος με τον Θεό και απογοητευμένος με τη ζωή του, προσχώρησε σε μια ομάδα ανέργων, απογοητευμένων νέων που έκαναν μικρό-απατεωνιές και κλεψιές. Στη διάρκεια αυτών των μηνών ανασφάλειας, σκέψεις αυτοκτονίας περνούσαν συχνά απ' τον νου του, όμως μια μικρή αχτίδα ελπίδας παρέμενε ακόμα στην καρδιά του.

Μια φορά, ξενάγησε μια ομάδα από ξένους φωτογράφους ανάμεσα στις παραγκουπόλεις, και αυτοί του έδωσαν μια φτηνή φωτογραφική μηχανή σαν δώρο. Τότε ήταν που ανακάλυψε την αγάπη του για τη φωτογραφία και άρχισε να απεικονίζει τις διάφορες καταστάσεις των δυσκολιών που βίωσαν στη γειτονιά του οι άνθρωποι. Παρότι ήταν εγκλωβισμένος μέσα σ' έναν φαύλο κύκλο που τον γέμιζε με ανησυχία, άγχος και ενοχές, παρ' όλα αυτά, ήταν απεγνωσμένος να βρει μια διέξοδο.

Και πάλι ο Θεός του έριξε ένα σωσίβιο, όταν το ταλέντο του τράβηξε την προσοχή μιας φιλανθρωπικής ομάδας που συμφώνησε να τον βοηθήσει οικονομικά να πάει στο κολλέγιο, όπου απέκτησε δίπλωμα για φωτογράφιση και δημοσιογραφία. Έχοντας την ευκαιρία να ταξιδέψει και να μορφωθεί περισσότερο, μπόρεσε να γίνει ανεξάρτητος ρεπόρτερ. Έχοντας παράγει ποικίλα ντοκιμαντέρ που παρουσιάστηκαν από γνωστά κανάλια της τηλεόρασης, ανακάλυψε μια πλατφόρμα για να κάνει γνωστά τα δεινά των περιθωριοποιημένων ανθρώπων, κάτι που του έδωσε έναν νέο σκοπό στη ζωή.

Οι περισσότεροι από εμάς ίσως να μην έχουμε υποφέρει τις δοκιμασίες και τις δυσκολίες που έζησε ο Μπένσον, όμως κι εμείς μπορούμε να ομολογήσουμε πως έχουμε βιώσει την εκδήλωση της αγάπης του Θεού, τη φροντίδα Του και τη δική Του προστασία στη ζωή μας, ίσως με την ευγενική προσφορά ενός ξένου που μας πλησίασε να μας βοηθήσει ή κάποιου άλλου είδους θεϊκής παρέμβασης. Ακόμα και αν οι δυσκολίες συννεφιάζουν το όραμά μας και την πίστη μας, ο Θεός ποτέ δεν μας εγκαταλείπει και ποτέ δεν θα πάψει να μας στηρίζει μέσα απ' τις δυσκολίες της ζωής,

Η ΑΪΡΙΣ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΤΗΝ ΚΕΝΥΑ, ΟΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΕ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠ' ΤΟ 1995. ■

ΔΙΑΥΓΕΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΣΤΟΡΙ

ΑΠΟ ΦΥΣΗ ΜΟΥ ΤΕΙΝΩ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΑΝΗΣΥΧΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ, σχεδόν πάντα απορροφημένη από ποικίλες ανησυχίες.

Επίσης ασχολούμαι με πολλά πράγματα συγχρόνως. Μπορώ να κάνω σχεδόν οτιδήποτε και συγχρόνως να ανησυχώ. Για παράδειγμα, σήμερα το πρωί και ενώ προσπαθούσα να έχω την καθημερινή μου ώρα ησυχίας και προσευχής, με το να διαβάζω κάτι το θρησκευτικό και να το συλλογίζομαι (λέω «προσπαθούσα»), επειδή την ίδια ώρα ανησυχούσα για όσα έπρεπε να κάνω την εβδομάδα που ερχόταν, κάποια προβλήματα υγείας και ένα επερχόμενο ταξίδι) όταν αυτή η πρόταση από το κείμενο που διάβαζα, μίλησε στην καρδιά μου: «Στη Βίβλο, η προτροπή να 'μη φοβάστε' χρησιμοποιείται πάνω από 100 φορές». Υποθέτω ότι ο Θεός γνώριζε την τάση μας να ανησυχούμε και να φοβόμαστε.

Όταν ήμασταν παιδιά, φοβόμασταν το σκοτάδι, τον μπαμπούλα κάτω απ' το

κρεβάτι και τον οδοντίατρο.

Λίγα χρόνια αργότερα μαθαίνουμε ότι ο μπαμπούλας δεν υπάρχει και ο οδοντίατρος ξέρει τι κάνει, έτσι τότε αρχίζουμε να φοβόμαστε τους νταήδες στο σχολείο, να μην ντροπιαστούμε μπροστά στους φίλους μας και να μην τα πάμε χάλια στο διαγώνισμα μαθητικών της Τρίτης.

Μετά από κάποια χρόνια φοβόμαστε τα σπυράκια και τα σιδεράκια στα δόντια και το να μην είμαστε αρκετά δημοφιλείς.

Αρκετά σύντομα φοβόμαστε την πρώτη μας εργασία και ανησυχούμε για το μέλλον και για το τι θα γίνουμε. Φοβόμαστε μην αποτύχουμε στις σπουδές μας και στις σχέσεις μας. Φοβόμαστε να μην απογοητεύσουμε τους δικούς μας και τους φίλους μας. Φοβόμαστε την οικονομική αποτυχία, φοβόμαστε για την ευτυχία των παιδιών μας και την ευημερία τους και φοβόμαστε τις ασθένειες και τον θάνατο.

Ξεπερνάμε τους φόβους, όμως ποτέ δεν φαίνεται να παύουμε να φοβόμαστε.

Επίσης δεν βοηθά το γεγονός ότι στις μέρες μας, φαίνεται να υπάρχουν όλο και περισσότερα πράγματα για να φοβόμαστε. Απλά διαβάστε ή παρακολουθείστε τα νέα και θα δείτε σε τι αναφέρομαι – πόλεμοι, τρομοκρατία, νέα στελέχη από θανατηφόρες ασθένειες, φυσικές και ανθρωπογενείς καταστροφές συν την κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας και τις συνέπειές της.

Στη Βίβλο, ο Θεός έχει μια απάντηση για τον καθένα απ' αυτούς τους φόβους:

«Δυσκολίες στον τόπο εργασίας; Κακοί συνεργάτες απειλούν να σου δημιουργήσουν προβλήματα; Μην ανησυχείς! Βάλε το θέλημά σου σε Μένα και Εγώ θα φροντίσω το πρόβλημα!»¹

«Ανησυχείς για τον πόλεμο και την τρομοκρατία; Μην φοβάσαι!

Ο Θεός δεν μας απαλλάσσει από κάθε κακό. Χρησιμοποιεί το κακό για να μας φέρει πιο κοντά Του.
— Ντίλον Μπάρου (γεν. το 1976)

Μπορεί να είμαστε αποκαμωμένοι, εξουθενωμένοι και συναισθηματικά απεγνωσμένοι, όταν όμως αφιερώνουμε χρόνο στον Θεό, ανακαλύπτουμε ότι Αυτός μας χορηγεί ενέργεια, ισχύ και δύναμη.
— Τσαρλς Στάνλεϋ (γεν. το 1932)

Η γιατρεία για την απογοήτευση είναι ο Λόγος του Θεού. Όταν θρέψεις την καρδιά σου και τον νου με την αλήθεια Του, επανακτάς το όραμά σου και ανανεώνεις τη δύναμή σου.
— Γουόρεν Γουίρσμι (1929–2019)

Δεν θα φοβηθώ, επειδή Σου είσαι πάντα μαζί μου και ποτέ δεν θα μ' αφήσεις να αντιμετωπίσω τις απειλές μου μόνος.
— Τόμας Μέρτον (1915-1968)

Εμπιστεύσου τη ζωή σου και την οικογένειά σου σε Μένα, και Εγώ θα σε φροντίσω».²

«Φοβάσαι τις φυσικές καταστροφές; Ανησυχείς για τους σεισμούς, τα τσουνάμι ή τους τυφώνες; Μην το κάνεις! Σε προφυλάσσω Εγώ. Είναι η καλύτερη ασφάλεια που θα μπορούσες να ζητήσεις!»³

«Υποφέρεις από κάτι – ίσως αντιμετωπίζεις μια απειλητική για τη ζωή σου ασθένεια; Μην φοβάσαι. Εγώ θα είμαι μαζί σου πάντα, να σε παρηγορώ και να σου κρατώ το χέρι».⁴

«Σε έχουν κατηγορήσει αδικώς και ως εκ τούτου ανησυχείς για την υπόληψή σου και το μέλλον; Μην ανησυχείς. Εγώ γνωρίζω την αλήθεια και θα το κάνω σίγουρο να αποδειχτεί στο τέλος».⁵

«Μερικές φορές ο κόσμος δείχνει τρομαχτικός! Ίσως να ζεις σε μια επικίνδυνη περιοχή και αυτό σε ανησυχεί μερικές φορές. Μην φοβάσαι. Αν Εγώ φροντίζω τα πουλιά και τα λουλούδια, τι σε κάνει να σκέπτεσαι ότι δεν θα φροντίσω κι εσένα;»⁶

«Βλέπω ότι ανησυχείς για το πώς να συντηρήσεις την οικογένειά σου. Σου είναι δύσκολο να τα καταφέρεις και οι λογαριασμοί έρχονται ο ένας μετά τον άλλον. Μην φοβάσαι. Ο κόσμος και όσα είναι μέσα σ' αυτόν, είναι δικά Μου και είναι δική Μου ευχαρίστηση να προμηθεύω για τις ανάγκες σου. Απλά ζήτησέ το».⁷

Όσο το σκεφτόμουν περισσότερο, αντιλήφτηκα ότι ο Θεός έχει

εναλλακτικά σχέδια για κάθε πιθανή συμφορά. Για κάθε ανησυχία, Αυτός έχει και μια λύση στα δάχτυλά Του. Και όχι μόνον αυτό, αλλά Του δίνει χαρά να μας φροντίζει! Δεν μας βλέπει σαν μια ενόχληση όταν ερχόμαστε σ' Αυτόν με τους φόβους μας και τις ανησυχίες μας. Μάλλον, αφού είναι ένας τόσο στοργικός Πατέρας, μας αγκαλιάζει και μας λέει τρυφερά, «Το καταλαβαίνω. Πατι δεν αφήνεις σε Μένα αυτό τον φόβο και άσε Εμένα να τον φροντίσω για χάρη σου;»⁸

«Ο Θεός δεν μας έχει δώσει πνεύμα φόβου», έγραφε ο απόστολος Παύλος, «αλλά δύναμης και αγάπης και διαύγειας πνεύματος».⁹

Η ΜΑΡΙ ΣΤΟΡΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΩΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΗΣ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΑ ΩΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΣΕ ΕΝΑ ΤΟΠΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΣΤΕΓΩΝ. ■

1. Δείτε Δευτερονόμιο 31:6.
2. Δείτε Ησαΐα 54:14.
3. Δείτε Ψαλμός 46:2.
4. Δείτε Ψαλμός 23:4.
5. Δείτε Ησαΐα 51:7.
6. Δείτε Λουκά 12:7.
7. Δείτε Λουκά 12:32.
8. Δείτε Πέτρου Α' 5:7.
9. Τιμόθεο Β' 1:7.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗ

Η δύσκολη αναρρίχηση δεν αποτρέπει τον αποφασισμένο ορειβάτη, επειδή αυτός απολαμβάνει την πρόκληση. Τίποτα δεν μπορεί να τον σταματήσει απ' το να συνεχίσει να ανεβαίνει μέχρι να φτάσει τον στόχο του. Καμία αντιξοότητα δεν τον κάνει να γυρίσει πίσω. Όταν βλέπει τις απότομες πλαγιές μπροστά του, δεν εστιάζει στον κίνδυνο, αλλά στις πατημασιές και τις στενές προεξοχές στα βράχια που θα τον φέρουν στην κορυφή. Δεν αποκάμνει απ' το τραχύ περιβάλλον του ή την κούραση που νοιώθει καθώς ανεβαίνει, επειδή κινείται προς τα μπροστά και προς τα πάνω με μόνη σκέψη τον θρίαμβο.

Υπάρχουν πολλά εμπόδια να ξεπεραστούν στη ζωή, όμως με κάθε ένα που ξεπερνάς, αφήνεις άλλο ένα ξοπίσω. Όταν τα πράγματα δυσκολεύουν, στηρίξου πάνω Μου. Άσε Εμένα να σε καθοδηγήσω πάνω στις δύσβατες βουνοπλαγιές. Εγώ γνωρίζω όλα τα επικίνδυνα σημεία και πώς να τα ξεπεράσεις. Μαζί θα ξεπεράσουμε κάθε εμπόδιο, μαζί θα φθάσουμε ψηλά στην κορυφή και μαζί θα υψώσουμε τη σημαία της νίκης!